

Полянська Д. А.

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ: ДОЦІЛЬНІСТЬ ПРОЕКТУ

В даній роботі на основі аналізу тексту Угоди про асоціацію між Україною та ЄС розглянуті перспективи такої співпраці. Намагання наблизити соціально-економічну систему України до системи Євросоюзу передбачає поступове вирішення правових та технічних питань, які на період в 10 років будуть обумовлювати «тестовий режим» відносин між Україною та ЄС. Аналіз реального впливу Угоди на Україну наданий у формі визначення можливих ризиків та переваг.

Ключові слова: економіка, виробництво, ЗВТ-зона вільної торгівлі, ринок.

Метою роботи є спроба здійснити аналіз предмету договору про євроінтеграцію і виокремлення вірогідних ризиків й переваг цієї події.

Переговори щодо нового базового договору між Україною та ЄС на заміну чинної Угоди про партнерство та співробітництво були започатковані у березні 2007 р. (у 2008 р. сторони узгодили назву майбутньої угоди – Угода про асоціацію). 11 листопада 2011 р. у Брюсселі відбувся завершальний двадцять перший раунд переговорів щодо укладення Угоди про асоціацію, у ході якого були узгоджені всі положення тексту Угоди. Слід зазначити, що в той час Україна мала альтернативу вибору, а саме - розглядала участь в Євразійському проекті і вступ до Митного союзу ЄАЕС.

Під час П'ятнадцятого саміту Україна-ЄС (19.12.2011 р., м. Київ) лідери України та ЄС офіційно заявили про завершення переговорів щодо Угоди про асоціацію. 30 березня 2012 року у Брюсселі глави переговорних делегацій парафували Угоду.

Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС відбувалося в два

етапи: 1) 21.03.2014 р. під час позачергового саміту Україна – ЄС підписано політичну частину Угоди та Заключний акт саміту; 2) 27.06.2014 р. в ході засідання Ради ЄС Президентом України П. Порошенком та керівництвом ЄС і главами держав та урядів 28 держав – членів ЄС було підписано економічну частину Угоди – розділи III «Юстиція, свобода та безпека», IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею», V «Економічне та галузеве співробітництво» та VI «Фінансове співробітництво та положення щодо боротьби із шахрайством». [3]

ВР України та Європейський Парламент 16.09.2014 р синхронно ратифікували Угоду про асоціацію між Україною та ЄС. Спираючись на текст Угоди 2014 р. визначимо ризики і **переваги** вступу України до ЄС.

1. Євро-виробництво в Україні. Мабуть, для української економіки це головний плюс ЗВТ (зони вільної торгівлі) з ЄС, але проявиться він лише років через п'ять, коли західні компанії пристосуються до умов роботи в Україні (або українські правила пристосують до них) і почнуть переносити своє виробництво в Україну із-за більш дешевої, але кваліфікованої робочої сили. Люди отримають робочі місця і організацію роботи європейського рівня. Договір не відкриває вільний доступ на ринок праці для українців, але обумовлює умови роботи українських спеціалістів у країнах ЄС. Частина 4 договору обумовлює тимчасове перебування на території ЄС та України фізичних осіб для економічних цілей. Це узаконює легальну роботу в ЄС кваліфікованих спеціалістів, та керівників компаній. Крім того українські юристи, аудиторы, архітектори, ІТ спеціалісти і ще 12 спеціальностей зможуть легально надавати послуги в країнах ЄС. Відомо, що ЄС хоче бачити у себе кваліфікованих фахівців, а працівники низької кваліфікації не входять в сферу інтересів асоціації. Розділ IV(стаття 56) Договору присвячений інтегруванню українських та європейських стандартів. Ідея асоціації і полягає в тому, щоб ліквідувати технічні бар'єри, які

заважають бізнесу. Україні дається від 4-х до 10-и років, щоб всі стандарти, починаючи від виробництва і закінчуючи зберіганням і транспортуванням товарів синхронізувати зі стандартами ЄС. Великий розділ договору стосується захисту авторських прав і взагалі інтелектуальної власності. ЄС болісно ставиться до практик використання «піратського ПЗ». [5]

2. Товари з ЄС. З більшості товарів європейського виробництва мито буде знято, що здешевить їх на 10-15%. Це стосується, переважно тих товарів, які сьогодні є у нас на прилавках. Подешевшають автомобілі (після зниження акцизів), побутова техніка. Варто очікувати збільшення молочної і м'ясної продукції з країн Східної Європи. Але в договорі є і розділ «Способи захисту торгівлі», який дозволяє Україні застосовувати превентивні заходи, в разі шкоди для її економіки. Зокрема, Україна має право встановлювати спец-мита на імпорتنі автомобілі, за умови, що має місце істотне падіння українського виробництва автомобілів за рахунок імпорتنих поставок. При цьому розмір спец-мита не може бути більше 10%. Аналогічні дії Україна має право проводити відносно інших українських товарів, але вона повинна чітко і своєчасно виконувати всі процедури по підготовці до введення цих спец-мит і контролю над їх дотриманням. [5]

Раніше економісти обіцяли, що скасування з 1 січня 2016 р. ввізного мита приблизно на 70% найменувань європейських товарів і поступове зниження мита на решту 30% повинно призвести до їх здешевлення на нашому ринку. Немає мита на більшість продуктів made in ЕС, побутову техніку, запчастини та комплектуючі, які не виробляються в Україні. Поки мита зберігаються на те, що випускає Україна. Це, наприклад, легкові автомобілі, вантажівки, електротовари, дрібна будівельна та сільськогосподарська техніка (тачки, бензопили, тощо).

3. Відкриття для нас ринку ЄС. У найбільшому виграні виявляться українські компанії, що поставляють до Європи сировину і напівфабрикати: вони і

так затребувані на цьому ринку, а при скасуванні мит збільшать виробництво і прибуток. Виробникам готової продукції складніше буде знайти своє місце на євrorинку через сильну конкуренцію. Також в угоді про ЗВТ існує багато вилучень, які обмежують можливість потрапляння української продукції на ринки ЄС. Європейські компанії будуть завозити в Україну товари, сплачуючи ввізне мито, що збереже для вітчизняних виробників більш вигідні умови конкуренції на нашому ринку. [5]

За даними держслужби статистики України сумарний експорт України після скорочення на 24% в 2015 році, в 2016 також продовжив своє скорочення. Так, за перші 9 місяців 2016 року експорт у всі країни світу скоротився ще на 8.7% або на 2.47 млрд доларів, а негативне сальдо торгівлі за 9 місяців склало 1.7 млрд доларів проти позитивного сальдо в 710 млн доларів за 9 місяців 2015 року. Експорт українських товарів у країни ЄС за 2016 рік виріс приблизно на 0.5 млрд доларів, що не компенсувало масову втрату інших ринків. Відмічається також погіршення структури експорту (на користь сировинних товарів із низькою доданою вартістю), а також те, що незважаючи на різке погіршення відносин, санкції і перекриття кордонів, Росія як і раніше має найбільшу частку у експорті України серед всіх країн (9.9%). Готових продуктів харчування Україна продала в ЄС за січень-лютий 2015 року на суму 153 млн. дол. Але в цих продажах близько 100 млн. дол. становить продаж в ЄС відходів від переробки продуктів харчування. Україна продала в ЄС руди, більшу частину в Польщу, на суму близько 90 млн. дол., але при цьому купила природного газу на суму більше 700 млн. дол. Що стосується хімічної продукції, то Україна продала в ЄС товарів на суму 82 млн. дол., а купила в ЄС хімічної продукції, перш за все, фармацевтичних препаратів на суму майже 540 млн. дол. [6]

Близько 500 млн. дол. заробила Україна від продажу в ЄС чорних металів. Останнім часом Італія активно купує український чавун, і навіть Польща збільшила купівлю українського прокату.

При цьому Україна купила в ЄС машин і обладнання, в тому числі і легкових автомобілів, на суму близько 500 млн. дол. Вийшов обмін, коли Україна поставляє в ЄС чорні метали, а сама купує в ЄС вже готові машини та обладнання. У цьому немає нічого дивного, так як виробництво машинобудування в ЄС за рівнем вище, ніж в Україні. І зараз ЄС впливає на світове машинобудування, Україна в даному випадку на других ролях. Тому, поки Україні тільки й залишається, що продавати метал в ЄС, і продовжувати купувати в ЄС продукцію машинобудування. [6]

4. Кредити. Міжнародні фінансові структури, як правило, більш лояльні до країн, чия економіка взаємопов'язана з економікою США або ЄС. Тому ймовірність отримання кредитів від МВФ, Світового банку і ЄБРР значно зростає. [5]

Умови асоціації припускають інтеграцію фінансових ринків України та ЄС. А це означає, що у нас з'являться філії західноєвропейських банків і страхових компаній. Крім того, українські банки будуть залучати депозити за ставками, як у Польщі або Чехії, та видавати кредити теж за низькими ставками. При цьому і умови видачі кредитів в Україні будуть як в ЄС – без хорошої кредитної історії кредиту не отримаєш. Є велика надія, що ці реформи дадуть імпульс нашому фондовому ринку. І тоді вже справді буде цікаво купувати і продавати українські акції. У будь-якому випадку, українці отримають можливість купувати цінні папери на західноєвропейських біржах, хоча податки доведеться платити в Україні з доходів, отриманих від операцій з цінними паперами в країнах ЄС. Передбачається, що асоціація дасть можливість спростити перетікання капіталу з України в ЄС і назад. Це повинно стимулювати приплив справжніх іноземних інвестицій із країн ЄС. У Польщі після підписання договору про асоціацію дійсно був інвестиційний бум. Можливо, і Україна зможе повторити цей ефект. У будь-якому випадку Україна велика країна і є великий простір для інвестиційної діяльності. І якщо вдасться

реально зробити умови ведення бізнесу в Україні хоча б такими, як у Польщі або Чехії, то це реально може стимулювати західноєвропейських інвесторів до вкладення грошей в Україні.

У рамках впровадження пакету розширеної економічної та фінансової допомоги Україні 13 травня 2014 р. у Брюсселі Прем'єр-міністром України А.П.Яценюком та Президентом ЄК Ж.М.Баррозу було підписано Угоду про фінансування Контракту для України з розбудови держави (State Building Contract). Сума грантових надходжень в рамках програми складає 355 млн. євро. 13.06.2014 р. надійшов перший транш (250 млн.євро) у рамках Угоди. Другий транш обсягом до 105 млн. євро було перераховано 30 червня 2015 року після виконання індикаторів результативності впровадження Контракту. Поряд з Контрактом державної розбудови, між Україною та ЄС також укладено угоди про фінансування:

- Рамкової програми на підтримку Угод між Україною та ЄС (бюджет 21 млн. євро);
 - Програми підтримки громадянського суспільства в Україні (бюджет 10,8 млн. євро, з яких 10 млн. євро внесок із бюджету ЄС та 0,8 млн. євро співфінансування України);
 - Програми підтримки регіональної політики України (бюджет 55 млн. євро).
- Враховуючи нагальні потреби у додатковій фінансовій підтримці, у травні 2015 р. ЄС схвалив додатковий пакет двосторонньої технічної допомоги для України на 2015 р. в обсязі 110 млн. євро. [4]

Ці надходження чудово ілюструють, що сподівання на фінансову допомогу справді виправдовуються, проте не варто нехтувати одержаними у зв'язку з цим зобов'язаннями і відсотками.

5. Європерспектива. Маючи вже підписану угоду, Україні легше домогтися більших преференцій в отриманні віз в ЄС, розширення зони вільної торгівлі, зокрема свободи для ринку послуг і переміщення робочої сили (українці можуть отримати офіційне право законно працювати в Європі). Якщо наші компанії зможуть надавати послуги на євrorинку (зокрема

транспортні або IT), а наші громадяни — вільно працювати в ЄС, це сприятливо позначиться на українській економіці. [5]

Станом на лютий 2017 року українці так і не отримала жаданого безвізового режиму, проте здійснюються активні дії і переговори з боку українського уряду.

Вигоди створення зони вільної торгівлі варто розглянути детально. Серед них:

- Покращення доступу українських товарів та послуг на ринок ЄС.
- Покращення умов експорту української продукції у зв'язку з отриманням цінової переваги за рахунок скасування ввізного мита.
- Переоснащення та модернізація вітчизняних підприємств.
- Збільшення обсягів інвестицій з країн-членів ЄС в економіку України.
- Підвищення обсягів двосторонньої торгівлі та збільшення надходження валютних коштів.
- Зростання обсягів продажу сільськогосподарської продукції традиційних експортно орієнтованих галузей (зерно, олія).
- Підвищення ефективності розміщення трудових ресурсів.
- Розширення номенклатури товарів і послуг на внутрішньому ринку.
- Підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції у зв'язку з впровадженням нових стандартів.
- Зменшення нетарифних обмежень у торгівлі сільськогосподарською продукцією у рамках співробітництва у сфері санітарних та фітосанітарних заходів.
- Гармонізація митних процедур та підвищення ефективності діяльності митних органів в контексті сприяння торгівлі.
- Створення гармонізованого правового поля для забезпечення діяльності суб'єктів торговельних відносин шляхом наближення законодавства України до законодавства ЄС.
- Стимулювання розвитку конкуренції та обмеження монополізму.
- Поліпшення доступу до якісної імпортової техніки, насіння, засобів захисту рослин і т. п. [5]

Окреслюючи переваги євроінтеграції на базі даної Угоди цілком природньо лунають пов'язані з цим **ризик**и:

1. Зниження виробництва. Посилення конкуренції та санітарні або екологічні стандарти ЄС можуть призвести до того, що в перші два роки закрийся чимало українських виробників (особливо в легкій і харчовій промисловостях). Це загрожує погіршенням соціальної ситуації і недоотриманням доходів бюджету. Однак ситуація вирівнюється, коли наші заводи і фабрики впровадять у себе євростандарти. [5]

Варто зазначити, що деякі галузі станом на 2015-2017 роки справді знизили виробіток, проте пов'язувати ці показники саме з ЄС не зовсім справедливо, адже цей період в країні припадає на активні воєнні дії, внутрішню кризу і т.ін.

2. Зростання цін. Відкриття ринку ЄС може призвести до подорожчання того, що всередині України дешевше, ніж за кордоном, оскільки експортувати буде набагато вигідніше, ніж продавати на місці. Зокрема це стосується цін на електроенергію і газ українського видобутку. Проте держава може регулювати цей процес.

В Україні ось вже два з половиною року підвищуються ціни на енергоносії і, відповідно, зростають тарифи на житлово-комунальні послуги. Незважаючи на те, що в першому півріччі 2016 року тариф на електроенергію для населення піднявся на 55,7%, в Україні електрика продовжує залишатися найдешевшою в Європі. Проте питання полягає не в рівні тарифів, а в рівні платоспроможності, у рівні доходів населення. [6]

3. Загроза гривні. Зменшення експорту в країни ТЗ (який може, принаймні, тимчасово закрити свої кордони) і збільшення імпорту з ЄС погіршить зовнішньоторгівельний баланс (через незатребуваність національних товарів, що в свою чергу спричинить зниження виробництва, а в подальшому зростання безробіття в країні). Це деградація цілого ряду галузей промисловості таких як авіабудування, суднобудування та ін. Це

загрожує привести до падіння курсу гривні. Врятувати ситуацію можуть інвестиції з Європи або значне розширення експорту нашого металу, іншої сировини та промтоварів в Європу.

Ризик щодо гривні станом на 2017 не справдився. Стрімка відкладена раніше девальвація гривні 2014 року призвела до скорочення дефіциту, а в 2015 році його було зведено вже до мінімальних величин, що дозволило українцям в останній рік згадати про стабільність національної одиниці. Так, в 2016 р. ситуація відносно 2015 р. вже досить суттєво погіршилася, що означає додатковий тиск на курс валюти.[6] До цього додається такий притаманний нашій країні фактор як «освоєння бюджету», коли в грудні різко зростають витрати розпорядників бюджетних коштів для «добору» до бюджетних цифр. Ще одним потужним фактором тиску на валютний ринок стала націоналізація Приватбанку. Штурм банкоматів та відтік депозитів фактично «закриваються» друком нових грошей. Адже в капітал нового державного банку було внесено облігації внутрішньої державної позики, але вже кілька разів НБУ монетизував їх, викуповуючи в банку, фактично додаючи гривню в обіг. [6]

4. Безробіття. Падіння виробництва загрожує зростанням безробіття. Однак в українців з'явиться можливість працювати в Європі. Прикладом служать рівні безробіття в Польщі, Болгарії, Румунії чи Угорщини; занапащені суднобудівна промисловість Польщі, металургійна – Румунії, сільськогосподарські «монстри» Болгарії. А хто порівнював кількість людей, що живуть за межею бідності, тобто жебраків, в цих країнах до і після вступу в ЄС? (в Греції, Хорватії, Угорщини йдуть постійні демонстрації протесту проти антикризових умов, виставлених цим країнам ЄС.) [1]

За статистичними даними понад 6,5 млн. українців навчаються та працюють за межами Батьківщини. Україна є п'ятою державою у світі за кількістю тих, хто шукає кращого життя за кордоном. За даними етносоціальних досліджень,

проведених Інститутом народознавства НАН України, 1,7 млн. українців виїжджають на заробітки в країни ЄС. Серед країн-лідерів Італія (500-600 тис.), Польща (300-500 тис.), Іспанія (понад 200 тис.). В Греції, Португалії та Ірландії українська міграція вимірюється десятками тисяч осіб. Українці є однією з найчисленніших національних груп мігрантів, що прибули до країн ЄС упродовж останніх 10-15 років у пошуках роботи. Серед українців, що виїжджають у країни Західної Європи, переважають вихідці із західних областей України, але за останні роки зростає частка представників центральних, східних та південних регіонів країни. Причому чимало мігрантів не мають достатнього кваліфікаційного рівня освіти та професійного спрямування, тому значну їх частку становлять представники робочих професій, із яких, за даними загальнонаціонального вибіркового обстеження, майже третина – найпростіші професії. Розширення ринку праці для трудових мігрантів з України, включення до нього робочих місць, що потребують високої кваліфікації, відбувається за рахунок зростання дефіциту на спеціалістів відповідних кваліфікацій у країні перебування. [1],[2],[6]

За даними статистики, на сільськогосподарські роботи українці виїжджають переважно до Польщі та Іспанії; на будівництво – до Чехії, Португалії, Іспанії; на роботу у промисловості – до Чехії та Угорщини; на транспорті – до Португалії; працювати у сфері готельного та ресторанного бізнесу – до Іспанії, менше – Італії та Чехії; на роботу у домогосподарствах – до Італії, Португалії, Польщі, менше – Чехії; займатися оптовою та роздрібною торгівлею – до Угорщини та Польщі. Із 2014 року на польському ринку праці спостерігається постійне зростання кількості робітників-українців. Про це повідомляє [TVN24](#) з посиланням на дослідження Національного банку Польщі. [2], [6]

Автори дослідження зазначають, що нова хвиля трудової міграції з України має

іншу структуру, ніж у тієї, що була до 2014 року. Значно більшу частину становлять чоловіки (57,9% проти 32,9% жінок), переважають молоді люди (середній вік – 32,8 року проти 42,8 у більш ранній хвилі міграції). [1], [2]

Інші західноєвропейські держави, передусім, Німеччина, Франція, Великобританія, належать до пріоритетних у міграційних намірах українців, однак через жорсткі імміграційні обмеження з боку цих країн, можливість українців потрапити на заробітки до них є невисокою. Останнім часом зросли міграційні стимули для українців щодо сусідніх «нових» членів ЄС у зв'язку зі зростанням попиту на кваліфіковану робочу силу в цих країнах внаслідок її значного відтоку на Захід після їх входу до Шенгенської зони.

Закордонні заробітки не є легкою справою. Заробітчани намагаються працювати у дві зміни, без вихідних, що дає їм можливість, проживаючи в умовах жорсткої економії, утримувати в Україні родину з 4-5 осіб.

Отже, можна сказати, що масовий процес міграції, особливо за останні 5 років, для української економіки є одним з непростих та досі невирішених питань. Відсутність легального статусу перебування у приймаючих країнах у заробітчани призводить до незахищеності та неправомірності емігрантів, їх постійної залежності від роботодавців, неможливості довгострокового планування життєдіяльності, міжрасових сутичок, можливості депортації.

Міграція українців зростатиме і надалі як результат все більшої відкритості України, бажання людей інтегруватися у європейський простір.

5. Квоти на продукцію. Квоти встановлені на сільськогосподарську продукцію. Наприклад, квота по зерну складає 1 млн т, а експортує Україна 28 млн. т. Україна виробляє 1,2 млн. т курячого м'яса у рік. При цьому Європа дала Україні безмитну квоту – 16 тис. т. По м'ясу птиці у нас квота 16 тис т, але ми ще повинні придбати у Європи 8 тис т м'яса птиці. Польща і Угорщина зараз поставляють м'ясо в

Україну. Підсумувавши, зрозуміло, що ми маємо частковий доступ, а не вільну торгівлю. За даними Інформаційної компанії «ПроАгро», за станом на 8 січня 2016 р. були відкриті квоти на безмитну поставку в ЄС 295,440 тис. т української пшениці і 3,790 тис. т українського ячменю, що склало, відповідно, 31,10 % і 1,52 % від річної квоти. Квота на імпорту кукурудзи в розмірі 400 тис. т була обрана імпортерами повністю. Таким чином, до початку лютого основні квоти Україною були вичерпані. В середині березня були практично повністю вичерпані і решту квоти на менш значущі товари. [6]

6. Реституція власності. Як відомо, європейські стандарти передбачають не тільки стандарти споживання, а й священну приватну власність. Через цю процедуру пройшли усі країни східної Європи. Ними були прийняті спеціальні закони про денационалізацію і реституцію. Подавалися позови з вимогами повернення майна або виплати грошових компенсацій за ринковими цінами.

Даний пункт зовсім не окреслений в тексті Угоди про Асоціацію, проте ми вважаємо потрібним зважати на це все зараз й приймати необхідні заходи для попередження даного процесу.

7. Погодження питань. Угода про асоціацію і ЗВТ передбачає, що ЄС сам вирішує, які статті угоди набувають чинності відразу, а які — після ратифікації. Буде створена спільна комісія, яка регулюватиме питання торгівлі України з ЄС. [5]

Серед ризиків створення зони вільної торгівлі також можна зазначити:

- Необхідність залучення значних фінансових ресурсів для забезпечення адаптації та імплементації нових актів законодавства;
- Посилення конкурентного тиску на внутрішньому ринку України;
- Втрати для окремих галузей промисловості України з-за низького рівня їх конкурентоспроможності;
- Витіснення національного виробника з внутрішнього ринку;
- Зростання негативного для України сальдо двосторонньої торгівлі через

погіршення структури експорту у зв'язку з переорієнтацією вітчизняних експортерів з експорту готової продукції на експорт сировини і напівфабрикатів;

- Дефіцит вітчизняних товарів на внутрішньому ринку у зв'язку з експортною переорієнтацією виробників;
- Брак коштів та необхідність пошуку партнерів і інвесторів з метою модернізації існуючих виробництв;
- Необхідність переозброєння і зміни технологій виробництва;
- Обмеженість можливості надання захисту «молодих» галузях економіки, які не досягли належного рівня конкурентоспроможності і потребують державної підтримки;
- Зниження конкурентоспроможності національної сільськогосподарської продукції на внутрішньому ринку у зв'язку з наявністю системи державної підтримки сільського господарства ЄС. [5]

Основні внутрішні ризики включають:

- суттєве підвищення цін на природний газ для підприємств і населення;
- збереження низької кредитної активності комерційних банків;
- негативні інфляційні очікування населення;
- збільшення неплатоспроможності реального сектора економіки;
- посилення девальваційних тенденцій на валютному ринку;
- погіршення ситуації на ринку праці;
- зростання дефіциту держбюджету, Пенсійного фонду, інших Фондах державного – соціального страхування і НАК «Нафтогаз України».

Основні зовнішні ризики:

- ескалація україно-російського конфлікту;
- розрив торгово-економічних зв'язків з Росією;
- згортання іноземними компаніями інвестиційних планів (або перенесення планів на майбутнє);
- рецесія економіки РФ через введення санкцій з боку інших країн;

- подальше ускладнення зовнішньоекономічних відносин з країнами-членами МС;
- масовий відтік капіталу з України з-за політичної нестабільності;
- дефіцит зовнішнього фінансування; повільне відновлення розвитку світової економіки;
- збільшення вартості зовнішніх запозичень для українських корпорацій. [5]

Підводячи висновки, слід зазначити, що Договір про асоціацію більшою мірою вирішує суто технічні і економічні питання співробітництва між Україною та ЄС. Враховуючи специфіку економіки України, договір обумовлює перехідний період у 10 років, коли Україна буде співпрацювати з ЄС у тестовому режимі. За цей час Україні потрібно буде вирішити велику кількість технічних питань за погодженням стандартів, нормативних документів і правил ведення бізнесу. Розробники цього договору вважають, що для України цих десяти років буде достатньо, щоб Україна могла стати такою ж, як наприклад Польща, Чехія чи Угорщина, але навряд чи такий, як Німеччина чи Франція. Проте враховуючи стан країни на січень 2017 року можна зробити висновок, що час Україні ще потрібен.

І, може, найголовніше, що є в договорі про асоціацію в ЄС, це трансформація умов ведення бізнесу в Україні відповідно до стандартів ЄС. Зараз це виглядає незвично і багатьом українцям незрозуміло, як це можна зробити, щоб в Україні можна було без проблем відкривати компанії, без хабарів отримувати дозволи на будівництво та ліцензії на ведення бізнесу, не доводити податковій, а навпаки, щоб податкова доводила, що бізнесмен не заплатив податок, і реально захистити корпоративні інтереси і власність. В договорі дуже багато вимог відносно того, що повинна зробити влада України в цьому напрямі вдосконалення ведення бізнесу в Україні. При цьому влада України бере на себе зобов'язання не допускати недружніх жестів по відношенню до закордонним компаніям з ЄС. Загалом передбачається,

що будь-яка українська компанія і не обов'язково тільки велика, зможе без проблем відкрити дочірню компанію або представництво у країнах ЄС, а європейські компанії у нас. Зараз це виглядає як фантастика, але в свій час, коли Польща підписувала договір про асоціацію, там теж це називали фантастикою, а тепер реальна ситуація. Швидше за все, це взаємне проникнення бізнесу в Україну та з України буде даватися складніше всього.

Список використаної літератури

1. Марков І. Українці в ЄС: міграція без кордонів ; [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/24417325.html>
2. Лашенко О. Шлях на чужину. Мінус шість з половиною мільйонів українців; [Електронний ресурс] / О. Лашенко, М. Набока. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/22211792.html>
3. Закон України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 40, ст.2021
4. Звіт підготовлений у рамках проекту «Економічний компонент Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС: професійний аналіз та публічна дискусія», що був реалізований ІЕД за фінансової підтримки Міжнародного фонду «Відродження» / Ред.: І. Бураковського, В. Мовчан – К.: Інститут економічних досліджень і політичних консультацій, 2014 – 139 с.
5. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014; [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_011

6. Державна служба статистики України - Голова Держстату Вернер І. Є.; [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Summary

Polianskaya J.A. Student department of Sociology Institute of Social Sciences ONU Odessa I.I. Mechnikov National University

Eurointegration of Ukraine: the feasibility of the project.

In this article, on the basis of the analysis of the text of the Association Agreement between Ukraine and the EU, analyzed the prospects for such cooperation. Attempts to bring socio-economic system of Ukraine to the EU system provides for a gradual solution to the legal and technical issues that, for a period of 10 years will be to specify the "test mode" of relations between Ukraine and the EU.

The aim of this work is an attempt to analyze the subject of the Ukraine-European Union Association Agreement and define the probable risks and benefits of this treaty.

Negotiations on a new basic agreement between Ukraine and the EU to replace the current Agreement on partnership and cooperation was launched in March 2007 (in 2008, the parties agreed on the name of the future agreement – the Association Agreement). 11 Nov 2011 in Brussels hosted the final of the twenty-first round of negotiations on concluding the Association Agreement, which was agreed to, all the provisions of the Agreement. It should be noted that at that time Ukraine had an alternative choice, namely, considered the participation in the Eurasian project and accession to the Customs Union of the EEU.

Key words: relations, choice, agreement, cooperation, EU- the European Union.

*Рекомендовано до друку к. політ. н.,
доцентом – Коч С.В.*

Стаття надійшла в редакцію 12.03.2017